

L'C

N10

118409

60

கவுண்டி அருள்செய்த

கவுண்டி கர் மையம்,

குலசேகரபெருமாள்

அருள்செய்த

பெருமாள் திருமொழியும்

தலை

திருமொழியை அருள்செய்த

கவுண்டி அருள்செய்த பெருமாள்

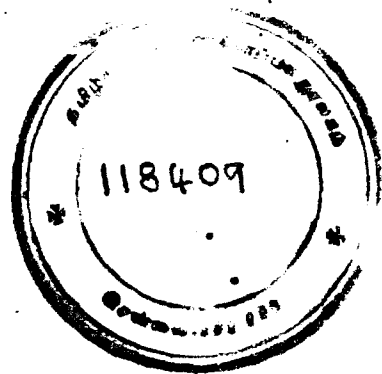
வெளியிடப்பட்டன.

சென்னை இராஜகோட்டை

மலபத் துருவிகாசம் பிள்ளை

விலை ரூ. 6.

660
1910-11

2
சென்னை
15 NOV 1910

கவுசிகர் அருளிச்செய்த
கவுசிகர் மையம்,
குலசேகரப்பெருமாள்
அருளிச்செய்த
பெருமாள் திருமொழியம்

இவை

சென்னை நகராட்சித் துறையினால்;
P. V. கண்ணன் அண்டு கம்பெனியாரால்
வெளியிடப்பட்டன.

சென்னை இராமப்பேட்டை
உமாபதி குருப்பிரகாசம் பிரஸ்.

1910.

விலை ரூப - 6.

கருத்து மகாபுரம்.

சனபதிதினை

கவுசிகர் மை.

*விநாயகூர்காப்பு.

வேண்டா.

சத்திர சேகரனுஞ் சாம்ப சதாசிவனின்
மைந்தன் சனபதியை வந்தித்தே—யிர்தக்
கவுசிகர் மய்யதினைக் கைம்முறையாக கொள்
பவகைய்கள் யாவும் பதக்கும். [ளின்

அருவல்.

கந்தித்த கடுக்காய்

கடுகித் துப்பு

கற்பெருந் காய

கல்லிவண் காரம்

இவாப்பு இஃதாஸ் சோதமுசியரால் செய்
யப் பட்டது.

கவுசிகர்ணம்.

மெம்ப்புளஞ்சு
மேவு மஞ்சுசிலை
திப்பிலி சாரஞ்
சீரகத் தூடனெ
ஒப்படன் கடுது
சோகணி நாபி
அப்படி மருந்தது
பணி ரண்டி
இப்படி வான
மிதுசும லிண்டயாய்
உற்பண சுந்து
ஹயாழுகை பேகத்தி
கஞ்சது சீக்கி
கல்லன் வறப்பாய்ப்
புன்சுமன் குரணம்
பொடியது செய்து
வஞ்சிகன் மேலிப்
பருத்திச்சா நோர்நான்
கொன்றிய தெண்ணல்
கொட்டாஞ் சிக்கரி

கவுசிகர்ணம்.

குஞ்சலி ராணிடை
யதுவுடெ செர்த்து
மிஞ்சிய பனாடுவல்லம்
விசாணிடை யஞ்சு
தெங்காய்ப் பாதுஞ்
சேர்த்தங் கரைத்து
இஞ்சிச் சாந்ரி
கெடுத்தச் சிமிழில்
வைத்தது உரணம்
வரும்பிணி தனைஞ்
சுத்த வதுபாண்
முரைத்ததி ளாகும்
வெள்ளை யக்கா
மிஞ்சுத்தோர் தோவதம்
சிவ்வனா தோவதஞ்
* சிணப்பக னோழும்
கருத்த வக்காங்
கண்டதோர் தோவதம்

சிணப்பகனது விம்முதலி, சைத்திமுதலிய
கோயின.

பெருத்த வர்க்காம்
 • பெரியதோர்'கட்டு
 மேலிய முன்னெழு
 தோஷ முறித்திட
 காலிற் பணவிடை
 கன்றாய்த் தேய்த்துக்
 கடவிய வெற்றி
 குடித்திட தீரும்
 சன்னி தோஷஞ்
 சாவு சுரங்கனும்
 வெற்றி நிற்கொய்
 விட்டகன் குடும்
 கடுக்காய்ச் சாற்றிற்
 கரசிடை கொள்ள
 இலக்குச் சுரங்க
 விரகுபுதுத் தீரும்
 முகிற்றுக் குளிர்சா
 முற்றக் தீர
 வெடுக்கு மாஞ்சுக்கு
 வெற்றிற் கொள்ளே

சிதேவி சிரகம்
 வெற்றிற் கொள்ள
 மூதேவி வெஞ்சா
 முறித்தோடி மென்றே
 வட்டுச் சுரமு
 மேல் மிளகுடன்
 அட்டியில் லாமல்
 துகன்றோ மென்றே
 கொன்றைத் கொழுத்துக்
 கொள்கடுக் காய்ப்பொடி
 எண்ணெயிற் கொள்ள
 மேற்கூறுப் பீசம்போம்
 சன்னி யிருமல்
 சுத்தியுள் மரத்தை
 சொன்னால் மோகுடன்
 சுகழுஞ்சல் பட்டை
 கக்க லிருமல்
 கையப்ப தீரும்
 இருகே மக்கொள்
 கொன்னெய் முலையபால்

கருதிய குழம்பு
 காசடை யாரும்
 கலமுடன் குடிக்க
 கல்லதா மென்றே
 அண்ட வாதம்கென்
 னாட்சிப்பால் வெண்ணெயில்
 குண்டினைக் கொலு
 குலைவலி யெரிச்சல்
 தின்ற னின்பால்
 கெய்சேரு சர்க்கரையில்
 அண்டிய குட்ட
 மதுபதி குலும்
 கண்டி சர்க்கரை
 காப்பரிய வெயிலும்
 குகையுள்
 சுக்குச் சீரகம்
 பா லுடன் டறக்கிப்
 பட்டை தூள் கெயில்
 குலைக் கொண்பதஞ்
 சுசமுடன் தீர

நீருள்ளி சுக்கு
 மினகுடி சகத்தில்
 தேரிய குழம்பு
 காசடை தின்றால்
 பாரியகு சிகா
 வாய்வு பறத்திழம்
 மூல முளைக்கு
 முளைப்பர் வெண்ணெயில்
 காலங் கண்டு
 கழஞ்சுடத் திரும்
 மூல வாய்வு
 மூவிரண் டோடப்
 பா லுசெய் மோரித்
 பரிசுதித் திடலாம்
 இரத்த மூல
 நறுசெய் யுழை
 உத்த பசும்பாலி
 லோசமுஞ் சிவ
 மூலம் கொளி
 முக்குவக் கிக்குப்

கவுசிகர்மை.

பால்கெய் பண்ணிப்

பருகிடு கீரே

கீழ்மூ லங்கன்

சிறுத்துக் கழித்தால்

செம்மறிக் கொழுப்பு

தெய்ப்பால் சேர்த்து

பண்ணிம்பது தலிலே

கழுஞ்சிநீ கீரே

முக்குக் கடுப்பு

முளைகள் வளர்ந்திலும்

ஒக்கவே கொழி

பூக்கைகள் போலும்

தாமரைக் கண்போல்

தான்முரீர் கிழந்தால்

ஆமை யேறதிப்பா

கண்ணிலே புதை

கண்ணிலே புதை

தண்ணீர் திரும்

தண்டு தலிலே

தாமரைக் கிலந்தி

கவுசிகர்மை.

பண்டு கிலந்தி

பலத்திர ரோகம்

கண்ட மாலை

கழுக்கட்டிக் கழிவே

தொண்டைக் கிலந்தி

தொப்புட் கழிவே

ஆண்டி மார்பி

பாணிச் சிலந்தி

புண்புகள் முலைக்குத்துப்

பர்மன குப்பினவை

முல்கு கொழு

முறித்தது யோகம்

சிலைப் புதைகயின்

திரிபுது பிடிக்க

ஆரையாப்பு வாழை

யதுகிலந் திகழும்

பக்கைப்புண் கொடியப்

பாதசம் கசமுடிக்

படுவன் கிலந்தி

மலபல புண்கள்

கவுசிகர்மை.

எது சிலந்திக
• கொண்பத்து நாலும்
மதுபுகை பிடிக்க
வாங்கு மென்று
மூக்குநீர்ப் பாச்சல்
முகவாத மோடு
காக்குச் சலக்கள்
கல்லபல் வீரனை
கோக்கிடும் பற்றுக்து
மண்டை கவிப்புவிதி
மாதவ னுக்கு
மண்டைப் பீனிசம்
கபால லிப்புகுதி
கன்னக் கிரத்தி
முகவாத சன்னி
முற்றுகெட் டோட
திருமே யென்றுந்
திரிபுகை பிடிக்க

* விப்புகுத் தென்பதுகட்டி, சிவநிலைப் பன்
வந்தினை.

கவுசிகர்மை

17

விசைவாய்வு போல
வெகுண்டுமேல் வாய்வு
முலகல மடைத்து
• வாதை கிஞ்சுதால்
கலம்பெந்வேலிப்
பருத்தியின் ராற்றித்
கொண்டரைக் காற்படி
கொடுத்திடக் குழம்பு
குன்றி மணிமிடிக்
கொடுத்திடத் தீகும்
சிறிய குழந்தை
லககால் குறைந்தால்
சுருகொச்சிக் காற்றில்
கலந்துண்டி பூசலாம்
எண்ண குழந்தை
மியம்பிடக் கேளு
தென்ன மெல்லத்தில்
திரட்டி விழுந்தலாம்
மலமுஞ் சலமு
மறித்துவின் ததமுஞ்

கவுசிகர்ணம்.

தலைமலர் சுட்ட

சாம்பலிற் கொன்னலர்
காமலைச் செருகை

கனத்த மகேசுதரம்

ஐதலக் கொன்னென

யாழ்த்து நா மலத்தில்
பணலிடை கொழிக்கத்

பெயர்வந்த தூண்த்

திருமுடன் குழங்கித்

தின்றிடத் திரு

பெருன் சமம்

வீரலர் மட்டமுடன்

பதனமா புண்ணப்

பாத்தகெட்டோழி

பாண்டு காமலை

பன்னிரு அலகபும

ஆண்டோ பகலம்

ஆதலக் கொன்னெயில்

கொண்டிற் கவிக்காய்

கெருகழத் தூணும்

கவுசிகர்ணம்

பொருந்து விடங்கள்

பொருமென் துணைத்தார்

வலிப்பு சுன்னி

மரணமா தற்கள்

சலித்தே யோடத்

தேவதானத் தீதில்

சுருவ வந்தல்

கருக்குச்

சிறுகழு வையுட

தீர நுண்ணலாம்

வண்டி வாய்வு

மதகு வந்த

அன்பு கழுதை

வந்தையின் பாதை

தென்புட னுண்ண

தீர்க்கு

சுன்னி நெய்ச்சின்

சார்பதின் பூண்டு

இருக்கிச் சுன்னி

மிதமுன் சுக்கு

கவுசிகர்மை.

விப்புருதி காந்து

முனைநிலைச் சொட

மருக்கிலைச் சாற்றில்

முன்னுநான் கொஞ்ச

எருக்கிலைச் சாற்றி

விளைந்தவர் கங்க

வெறிநரி நாடகத்தி

யிக்க யெனின்

அறிவென்கி புர

குறுகால் வண்டி

நீளென்றிடுபாழ்வென்றி

புவனம் உலகவென்கி

கடியென்கி சிவசகிய

விவகல் ஸ்ரீரீ

மியா விவகல்

ஊழபத்து நாலைம்

மைபோல் கருத்த

வழிவென்கி முக்கல்

கொம்பெறி மூக்கல்

கொடிய விரியலும்

கவுசிகர்மை.

வம்பே செய்பு

மண்டலி புடையன்

திண்டிய தேசுது

பயறி னளவு

உருட்டியே கல்கல்

முன்னுக்கு மருந்து

எருக்கிலைச் சாற்றி

விதமுடன் கொடுக்கப்

பறந்துமே விவகல்

தானது யோமம்

விரிதலை நகர்

விதென்கி திண்டிய

பரிவுடன் விவகல்

புதுவின சாற்றில்

உண்ணக் குழம்பு

மொருபய நளவு

திண்ண விவகல்

தீர்த்திடு முடனே

அண்டக் குழம்பினால்

வயறாவு கண்டால்

நன்றும் குழம்பில்
 வறநீர் கண்டால்
 தீய நாய் மோருத்.
 வறநீராம் பாவாரைப்
 பட்டையால் தீரும்
 பயப்பட வேண்டாம்
 பார்தனில் முனிவன்
 பயின்றதென் றுரைத்தா
 உரைமொழி கேட்டு
 பாயமாய்ச் சேய்த
 நாலாகால் சேவன்
 நயமுள்ள மாடு
 சோனப் பயிர்நின்ற
 சொக்கிய மா தந்த
 வேலியின் சாற்றில்
 வீராத னரிடையுடன்
 சேர்த்துக் கொடுக்கத்
 தீர்த்திடு முடனே
 உண்மையாய்ச் கொன்ன
 வுரைமொழி யதனால்

உண்மையாய் குழம்புத்
 ஓடா ஓடாத்தயடி
 குருகு னாவே
 குதியே முருகு
 வாய்க்கு கவுசிக்
 மாமுனி வயன்றன்
 கவுசிக் கையையக்
 கட்டாட்சித் தாரே.

* கவுசிகர் மை முழங்கிற்று.

—

* இதைக் கவுசிகர் குழம்பெனச் சுறு
 வரது முகம்.

ஸ்ரீராமர், லக்ஷ்மணர், சீதாபிரதாபர்.

ஸ்ரீமதி காமாட்சிமாலை

தலபூசகம் பெருமா னருளிச்செய்த

நெருமார் திருமொழி.

10-வது அங்கனெடுமதின்.

தில்லைநகர்த் திருச்சித்திரகூடமால் நெயல்
செய்யுறு நெய்நறைய கவதழற.

எனச் சர்க்கழி செழுலடியாழிரிய விருத்தம்.

கலையணிதம் - ஆதிதாமஸ்.

அங்கனெடு மதின்புடைகுழ் அயோத்தி
பெண்ணம் - அணிநகரத் துலகனைத்தும் விற
க்தும் சாதி, நெடுகதலோரன் குலத்துக்கோர்
விற தழுது நெய்நறைய - வண்முழுது முயல்
கட வீரன் தன்னை, செங்கனெடுங் கரு
முல் வயிராமன் தன்னைத் தில்லைநகர்த் திருச்
சித்திரகூடத் தண்ணன், வகன்நணி முயல்
வண்ணெடும் பெருமான் தன்னை - பெண்ட
கொலே கண்ணுவிளக் காஹ நாளை. (க)

கத்தெதிர்த்த தாடனாத னுரத்தைக் கீழி-
வருகுருதி பொழிதரவன் கணையொன் றேவி,
மத்திரங்கொன்மறை முனிவன்வேன் கொத்த-
வல்லரக்க ருயிருண்ட மைத்தன் காண்பின்
செந்தனிரவாய் மலர்க்கைசேர் டெய்துந்
சொலைத் - தில்லைகர்த்த திருச்சித்திர கூடந்
தன்னுன், அந்தணர்க் கொருமூவா யிரவ
ரேத்த - துணிமணியா சனத்திருத்த வம்மான்
ருனே. (உ)

செவ்வரிசற் கருகெடுங்கண் னைசக் காகித் -
சினமடையோன் சிலையெடுத்து மழுவா னெங்கி,
வெவ்வரிசற் சிலுவாங்கி வென்றி கொண்டு -
வேல்வேந்தர் பதைதழித்த வீரன் தன்னை,
தெவ்வெஞ்சு கெடுமபுரிசை யுயர்ந்த பாவநர் -
தில்லைகர்த்த திருச்சித்திர கூடந் தன்னுன்,
எவ்வரிவெஞ் சிறுத்தடக்கை யிராமன டரி -
யிறைஞ்சுவா றினையடிசைய யிறைஞ்சி னேனே.

தொத்தலப்பூஞ் சரிசூழல்லை கெசி சொல்
லைல் - தொன்னகரத் துறந்துதுறைக் கய்கை
தன்னை, பத்தியுடைக் குசன்கடத்த வானம்

பேய்ப் புகும் - பாதனுக்குப் பாதுகழு
மரசு மீண்டு, சித்திரகூடத்திருத்தான் தன்னை
தில்லைகர்த்த திருச்சித்திர கூடந் தன்னுன்,
எத்தனையும் கண்குளிரக் காணப்
பெய்த - இருசிலத்தாரக் கிமையவர்கே ரொவ்
வார் தாமே. (ச)

வசியவணக்கு வரைகெடுத்தோன் விராணைக்
கொன்று - வண்டமிழ்மா முனிசெயுத்த வரி
விடாங்கி, சிலைவணக்கு கோக்கரக்கெழுக்கை
கீக்கூர்-கரடுநுமி தூடணன்ற னுயிரை வாங்கி,
சிலைவணக்கி மான்றாய் வெய்தான் தன்னைத் -
தில்லைகர்த்த திருச்சித்திர கூடந் தன்னுன்,
தலைவராகிக் கூடப்பி யேத்த வல்லார்-திரி
தனார் தவமுறையிதுத் தரணி தானே. (இ)

தெய்விய னாதெகி மரிய லுற்றுத் - தளர்
பெரிச் சடாபுஷ்வணவ ருச்சத் தேற்றி, வன
மடு சலியரசன் காதல் கொண்டு - வாலி
வையக்கொன் றிலங்கைகக் கரக்கர் சொமான்,
சினமடங்க மாருதியால் கலிவித் தானேத் -
தில்லைகர்த்த திருச்சித்திர கூடந் தன்னுன்,

தினமுமந்த வம்மாளை யிராமன் தன்னை -
யேத்தென ஸீனையடியே யேத்தி னேனை. (1)

குலாகுலைய யடலம்பால் மறுக ஸ்ரீ
குலேகட்டி மறுகலாயை யாசுர லேழி, எரி
குலையே லாக்கரோடு மிலங்க கேர்நன் -
இன்னுயிர்கொண் டவன்சமிக் லாக மித்தா,
திருமகளோ டினிசயாக்த செல்வன் தன்னைத் -
தில்லைகரத் திருச்சித்திர கூடத் தன்னுன்,
அரசமர்தா னடிசூடு மாசை யல்லலா டிதா
சாக வெண்ணென்மற் றாக தானே. (எ)

அம்பொனெடு மணிமாட வயோத்தி
யெய்தி - அரசெய்தி அகத்தியன்வாயிற் தான்
மூன் கொன்றான், தன்மெய்க்கொல் லேத
கேட்டு மிதிவெத் செல்வ - யுலாப்பூழ் றுவு
யிது வாய்த்தமக்கன் செம்பவளத் திர வாய்
தன் சரிதை கேட்டான் - தில்லைகரத் திருச்
சித்திர கூடத் தன்னுன், எம்பெருமான் தன்
சரிதை செவியால் கன்னுல் பருகுலோ மின்
னமுளத மதியோ மின்றே. (அ)

செறிதவச்சம் பகன் தன்னேத் தீசென்
கொன்று - செழுமறையோ டுயிரிட்டுத் தவ
தீசுர லீக்த, திவறமணிபு ணணியன்கொண்
டவன் தன்னைத் - தம்பியால் கொன்றி
னவன் தன்னேத், திதல்விளக்கு மிலக்கு
மனை மரித்தான் தன்னைத் - தில்லைகரத்
திருச்சித்திர கூடத் தன்னுன், உறைவானே
மறவாத வன்னத் தன்னை - யுடையோம்மற்
றாய மடைபெற மின்றே. (க)

[சாற்றுப் பாட்டுகள்.]

அந்தராக சங்கராவை குத்தத் தேற்றி -
கடலாயப் பணையிற் யதாரதம்மம், வென்றி
வந்து மணிதே, தோள் காங்கும் தோன்ற
வன் துழை மெயிர்வாத்தன் தாம மேவி,
கொழிவிது வீந்திருத்த வம்மான் தன்னைத் -
தில்லைகரத் திருச்சித்திர கூடத் தன்னுன்,
எவ்வும்கின்ற னவனிவனென தேத்தி கருநு -
மிதாஞ்சும்கொ வெப்பொழுதும் தொண்டர்
கீரே. (ஃ)

4.32/21/2

32

பெருமாள் திருமொழி

தில்லிநகர் திருச்சித்திரகூடத் தன்னுள்-
 திறவீனவஞ்ஞமாருதியாடமாந்தான் நன்னை,
 எல்லையில்லித் தவரதன் நன் மகனாய்த் தேன்
 றிற் - நனமுதலாத் தன்னுலகம் புதிதா
 கொல்லியலும் படைத்தானைக் கொற்ற கொ
 ள்வான் - கொழியர்கொன் குருக்குவிசே
 கான்சொற் செய்த, நல்லெலின் தயிழமலை
 பத்தும் வல்லவர் - கனத்திதழ் நாரணவழக்கிழ்
 கண்ணு வாரெ.

தருவிசேகரப் பெருமாள்

திருவடிகளை ரணம்.

1134/9